

[Finansministeren.]

Skattebeløb, og den lange Periode, over hvilken Tilsvarenes Afvikling vil strække sig, svækker i høj Grad den Opsugning af en Del af de ledige Penge, som var et af Pengelovens Formaal, og som var forudsat ved Tilrettelæggelsen af Eengangsskatte-loven. Men tillige skaber Sagernes Afvikling over saa lang Tid en Periode af Uensartethed i Behandlingen af de enkelte Skatteyder, der maa føles som en Ubillighed af en Del af disse. Den Skatteyder, der tilfældigvis kommer sidst i Rækken og først om 2 eller 3 Aar faar præsenteret Regningen over sit Tilsvær, nyder rentemæssigt og maaske ogsaa i anden Henseende en økonomisk Fordel fremfor den, der allerede forlængst har maattet aflevere de Penge, han var det offentlige skyldig, og han nyder denne Fordel paa det offentlige Bekostning.

Disse Urimeligheder søges afhjulpvet ved det fremsatte Lovforslag. Dette gaar ud paa at paalægge de Skatteydere, hvis Efterbetalingstilsvær er fremdraget ved Pengelovens Foranstaltninger, men for hvis Vedkommende Tilsværet endnu ikke er endeligt opgjort den 1. April 1947, en Pligt til fra den nævnte Dato at forrente saavel Tilsværet som det eventuelle Bødetillæg til dette med en Rente af 4 pCt. p. a. Forrentningen løber til Datoen for Tilsværets endelige Opgørelse og omfatter baade Statens, Kommunens og den fælleskommunale Udligningsfonds Krav.

Ved denne Forrentningspligt gives der det offentlige en rimelig Kompensation for det midlertidige Afsavn af dets Tilgodehavender, og der skabes en Ligestilling mellem de Skatteydere, der faar deres Sager afsluttet efter henholdsvis kortere eller længere Tids Forløb.

Forrentningspligten foreslaas begrænset til den Del af det endeligt fastsatte Tilsvær, der overstiger 1000 Kr. Ved denne Begrænsning vil Forrentningspligten i Almindelighed ikke komme til at berøre det store Antal Smaasager, hvis Behandling, som jeg før nævnte, er overladt til de lokale Skattemyndigheder. Disse Sager ventes snart afsluttet, og allerede derfor, men ogsaa under Hensyn til Tilsværbeløbenes ringe Størrelse, er Forrentningen uden Interesse i disse Tilfælde og vilde kun sinke deres Afvikling.

Forslaget giver imidlertid Skatteyderen en Mulighed for at befri sig for denne Forrentningspligt, idet der samtidig foreslaas aabnet ham Adgang til at foretage en forskudsvis Indbetaling til Dækning af

det endnu ikke opgjorte Skattetilsvær. Ved saadan forskudsvis Indbetaling skal Skatteyderen ydermere efter Forslagets § 2 kunne forskafe sig visse skattemæssige Fordele, nemlig for det første Ret til at fradrage Forskudsbeløbet i sin skattepligtige Formue allerede fra og med Ansættelsen for Skatteaaret 1947—48, og for det andet Ret til straks at faa Beløbet fradraget i Slutformuen, respektive den laanepligtige Formue ved Opgørelsen af Formuestigningsafgift eller Stabiliseringslaan i Henhold til Eengangsskatte-loven. Jeg skal her bemærke, at der ganske vist efter Eengangsskatte-lovens § 44 tilkommer Eengangsskatteydere en Ret til en efterfølgende Regulering af Eengangsskatten under Hensyntagen til senere opgjorte Skatteefterbetalingstilsvær, men denne Ret haves kun i Tilfælde, hvor Efterbetalingen udgør mindst 5000 Kr., og Skatteyderen kan altsaa ved forskudsvis Indbetaling opnaa at faa ogsaa Tilsværbeløb under denne Grænse taget i Betragtning.

Anmeldelse af et Beløb, der ønskes forskudsvis indbetalt, skal indgives til Skattemyndighederne inden en vis Frist for at kunne tages til Følge, og denne Frist er af Hensyn til Paabegyndelsen af Ligningen for Skatteaaret 1947—48 foreslaaet sat til Udgangen af Januar 1947.

Ligesom Forrentningspligten er begrænset til Tilsvær ud over 1000 Kr., er Undergrænsen for det Beløb, der forskudsvis kan indbetales, foreslaaet sat til 1000 Kr. Den nødvendige Overgrænse for Forskudsindbetalingen har man ment at maatte sætte ved selve Differencen mellem den ansatte Formue for Skatteaaret 1945—46 og den virkelige skattepligtige Formue for dette Skatteaar, saaledes som denne foreløbig er opgjort paa Grundlag af den ekstraordinære Formueopgørelse. Skatteydere, der ikke maatte være klar over Størrelsen af denne Difference og dermed over Maksimum for deres eventuelle Forskudsindbetaling, kan faa Oplysning herom hos Skatteraadet. Den foreslaaede Overgrænse er herved sat ret højt, men Skatteyderen vil jo være henvist til et ofte ret vanskeligt Skøn over Størrelsen af det forrentede Tilsvær, og da dette i en Del Tilfælde faktisk vil kunne beløbe sig til hele Formuedifferencen, synes Overgrænsen ikke at kunne sættes lavere end foreslaaet.

Beløbet maa indbetales paa Amtstuen inden 14 Dage efter, at der er tilgaaet Skatteyderen Meddelelse fra Skattemyndigheden om, at Beløbet kan indbetales. Det indbetalte Beløb indsættes foreløbig paa en